

222. Возъ това сѫ дѣлжны Приказы-тѣ всякѡ годинѫ въ начало-то на есень-тѣ да иматъ грижѫ да закупувать въ доволно количество ленъ въ мѣста, гдѣ излиза най-добѣръ, отъ когото да може всякий хозяинъ да снабди себе си съ толкосъ, колко-то е потрѣбно на чалярь-тѣ му за работеніе. За да ся накупи въ такова количество добѣръ ленъ, трѣбва домакыны-тѣ да побирать пары по между си спорядъ потрѣбж-тѣ; а въ нужно время могжтъ за таи работѣ да взиматъ пары на заемъ изъ общж-тѣ кассж, но само съ условіе, да гы вѣзвырѣтъ въ непродѣлжително времѧ.

223. Во всякѡ колонії за всякакви дребусъцы и общественны нужды трѣбва да има ковачницж и ковачъ, който да е обязанъ, за свое-то рѣкодѣліе, да има всякога на готовенъ потрѣбенъ матеріялъ и съ своимъ-тѣ работѣ да подава помощь.

224. Строго да ся нагледва, что то какъ ковачи-тѣ, така и другы-тѣ занаятчii въ колоніи-тѣ да не искать за труда си голѣмы и неумѣрены цѣны, а да бѣдѣтъ доволны отъ оныхъ цѣнъ, какви-то сѫ положены съ общо согласіе.

Отдѣленіе Второ.

ЗА РАКЫЕВАРЕНИЕ-ТО, ЗА ПИВОВАРЕНИЕ И ЗА ВИННѢ-ТѢ ПРОДАНЬ.

225. На колонисты-тѣ ся позволява беспрѣпятственно да варѣйтъ ракынъ и пиво въ своимъ-тѣ земѣ.

226. Колонисты-тѣ могжтъ да употребляватъ ракынъ-тѣ, коіжто си варѣйтъ сами, както собственно за себе, така и за проданъ на дребно въ земи-тѣ, които сѫ отведены на общества-та имъ; но не ся позволява да продавать ракынъ на дребно на колонистъ, който е поселенъ отදено отъ другы-тѣ, на казъонж, или купенж отъ него земѣ.